Dosar nr. 3-3119/2023
2-23154473-12-3-31102023-1

H O T Ă R Î R E
În numele legii

08 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă intentată de către SRL „General Media Group Corp" împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 1 subpunctele 9 şi 10 din Tabelul actului administrativ înserat în Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 91 din 30.10.2023 care se referă la SRL „General Media Group Corp", încasarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

SRL „General Media Group Corp" a înaintat acțiune împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 1 subpunctele 9 şi 10 din Tabelul actului administrativ înserat în Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 91 din 30.10.2023 care se referă la SRL „General Media Group Corp", încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea cererii de chemare în judecată a menționat că la data de 30.10.2023 a fost emisă Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 91 din 30.10.2023 (în cele ce urmează „Dispoziţia CSE nr. 91") inter alia care se referă şi la reclamantul „GENERAL MEDIA GROUP CORP" SRL.

Relevă că în concret, prin punctul 1 subct. 9 şi 10 reclamantului i-a fost privat dreptul de a desfăşura activitatea de întreprinzător licenţiată fiindu-i suspendate licenţele de activitate ***** din 24.09.17-24.09.24 şi ***** din 25.09.21-25.09.30 .

Or, conform pct. 1 din Dispoziţia CSE nr. 91, Tabelul din pct. 9 al Dispoziţiei Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 54 din 16 decembrie 2022 se completează cu următoarele poziţii:

Pct. 9 Prime TV „GENERAL MEDIA GROUP CORP" SRL A ***** din 24.09.17-24.09.24;

Pct. 10 Publika TV „GENERAL MEDIA GROUP CORP" SRL A ***** din 25.09.21-25.09.30.

Invocă că necesită a fi precizat că pct. 9 din Dispoziţia Comisie pentru Situaţii Excepţionale nr. 54 din 16.12.2022 (în cele ce urmează „Dispoziţia CSE nr. 54"), reflectă, „Prin derogare de la art. 84 alin. (10) din Codul Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii

Moldova nr. 174/2018 şi Capitolul XXII3 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, în scopul protejării spaţiului informaţional naţional şi prevenirii riscului de dezinformare prin răspândirea informaţiilor false sau a tentativelor de manipulare a opiniei publice, având la bază lista persoanelor fizice şi juridice supuse sancţiunilor internaţionale, prevăzută în Anexa nr. 1 la Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale nr. 45/2022, şi informaţiile disponibile privind controlul exercitat de acestea asupra unor furnizori de servicii media, precum şi multiplele constatări din rapoartele de monitorizare ale Consiliului Audiovizualului privind încălcările Codului Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova, implicit aplicarea sancţiimilor pentru lipsa unei informării corecte în reflectarea evenimentelor naţionale, dar şi a războiului din Ucraina, pe perioada stării de urgenţă se suspendă licenţa de emisie pentru următoarele servicii media audiovizuale de televiziune, Societatea reclamantă consideră ca fiind arbitrar, ilegal şi nemotivat actul administrativ individual emis de către Comisia pentru Situaţii Excepţionale şi care se referă la SRL „General Media Group Corp".

Menționează că în conformitate cu art. 3 din Codul Administrativ, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

Potrivit art. 10 alin. (1) din Codul Administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Articolul 11 alin. (1) lit. a) din Codul Administrativ remarcă, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

Subsecvent, potrivit art. 17 din Codul Administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Relevă că, administrând aceste prevederi legale, constatăm că una din sarcinile primordiale ale legislaţiei administrative ţine de protejarea drepturilor şi intereselor legitime ale justiţiabilului împotriva anumitor abuzuri din partea autorităţilor publice în scopul prevenirii vătămării drepturilor şi intereselor legitime ale acestora.

Totodată, legislaţia administrativă defineşte actul administrativ şi în special cel defavorabil, care prin prisma art. 17 din Codul Administrativ generează dreptul vătămat al justiţiabilului.

Menționează că în aceeaşi ordine de idei, specificăm că, conform art. 39 alin. (1) din Codul Administrativ, orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente.

Indică că în conformitate cu art. 54 alin. (2) din Constituţia Republicii Moldova, exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sânt necesare

în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

Mai mult, potrivit art. 21 alin. (1) din Codul Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Iar, potrivit alin. (3) al art. 21 din Codul Administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Declară că examinând conţinutul acestor prevederi legale, identificăm că legiuitorul apus în sarcina autorităţilor publice de a acţiona în strictă conformitate cu legea şi întru respectarea principului legalităţii.

Potrivit Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 3 din 20.01.2015, §41 importanţa principiului legalităţii presupune ca legea să fie respectată, această exigenţă există nu doar pentru indivizi, dar în egală măsură şi pentru autorităţile publice şi private, în măsura în care legalitatea vizează actele agenţilor publici, exigenţa este ca aceştia să acţioneze în limitele atribuţiilor care le-au fost conferite de lege, motiv din care, instanţa de judecată nu constituie o excepţie de la regulă.

Menționează că prevederile legale evidenţiate supra, prevăd că un drept poate fi restrâns doar prin lege şi nu prin anumite acte administrative emise de către autorităţile publice.

Declară că potrivit art. 2 din Hotărârea Parlamentului nr. 274/2023, Abilitarea Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova de a emite dispoziţii pe perioada stării de urgenţă în vederea punerii în executare a măsurilor prevăzute la art. 2 din Hotărârea Parlamentului nr. 41/2022 privind declararea stării de urgenţă rămâne aplicabilă pe durata prelungirii stării de urgenţă. Aşadar, examinând competenţele Comisiei pentru Situaţii Excepţionale instituite pe perioada stării de urgenţă, identificăm că anumite competenţe legate de suspendarea licenţelor companiilor care desfăşoară activitatea în domeniul telecomunicaţiilor şi informarea publicului nu se regăsesc.

Prin urmare, constată că autoritatea publică şi-a depăşit competenţa la emiterea actului administrativ contestat, or, contrar Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 17 şi Hotărâri Parlamentului, Legii nr. 212/2012 şi-a extins competenţa.

Relevă că Comisia pentru Situaţii Excepţionale, în mod direct, a admis/comis o ingerinţă în drepturile fundamentale ale justiţiabilului „dreptul la informare” şi „dreptul la proprietate” fără ca legea să permită o asemenea ingerinţă, nemijlocit fără existenţa unui temei legal. La acest capitol necesită a fi precizat că, Comisiei de la Veneţia, a menţionat că starea de urgenţă nu implică suspendarea temporară a principiului preeminenţei dreptului şi nu îi autorizează pe cei care sunt la putere să acţioneze astfel încât legea să fie încălcată, pentru că sunt obligaţi să respecte aceste principii permanent şi preeminenţa dreptului trebuie să prevaleze. Prin definiţie, democraţia şi statul de drept implică garantarea drepturilor politice şi libertăţilor personale, precum şi un sistem eficient de separare şi colaborare a ramurilor puterii în stat (a se vedea în acest sens Opinia nr.359/2005 cu privire la protecţia drepturilor omului în situaţiile de urgenţă, *****, § 13, 31; Opinia nr.838/2016 cu privire la proiectul legii constituţionale a Franţei “Privind protecţia Naţiunii”, CDL-AD(2016)006, § 28; HCC nr.10 din 13 aprilie 2020, § 46).

Susține că, având în vedere cele evidenţiate mai sus şi raportându-le la speţa concret examinată, constatăm că Comisia Pentru Situaţii Excepţionale în lipsă de competenţă s-a pronunţat asupra unor chestiuni care au încălcat drepturile fundamentale ale reclamantului.

Conform art. 57 alin. (1) din Codul Administrativ, activitatea administrativă se realizează numai de autoritatea publică competentă şi în limitele competenţei legale.

Conform art. 225 alin. (3) din Codul Administrativ, în cazul în care au fost emise acte administrative individuale şi normative referitoare la securitatea naţională a Republicii Moldova, la exercitarea regimului stării excepţionale, la măsurile de urgenţă luate de autorităţile publice în vederea combaterii calamităţilor naturale, a incendiilor, a epidemiilor, a epizootiilor şi a altor fenomene similare, instanţa de judecată poate fi sesizată doar pentru exercitarea controlului următoarelor circumstanţe:

a) existenţa situaţiei excepţionale la data la care a fost emis actul;

b) competenţa autorităţii publice de a emite actul;

c) existenţa interesului public care justifică emiterea actului administrativ;

d) imposibilitatea efectivă a autorităţii publice de a emite actul în condiţii obişnuite;

e) proporţionalitatea, în conformitate cu art. 29, a măsurilor adoptate prin act administrativ.

Indică că, potrivit art. 16 alin. (1) din Codul Administrativ, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală.

Potrivit art. 29 alin. (1) din Codul Administrativ, orice măsură întreprinsă de autorităţile publice prin care se afectează drepturile sau libertăţile prevăzute de lege trebuie să corespundă principiului proporţionalităţii. Aliniatul (2) al art. 29 din Codul Administrativ remarcă, o măsură întreprinsă de autorităţile publice este proporţională dacă:

a) este potrivită pentru atingerea scopului urmărit în temeiul împuternicirii atribuite prin lege;

b) este necesară pentru atingerea scopului;

c) este rezonabilă.

Declară că la caz, reieşind din pretinsa motivare a actului administrativ contestat, (care nu există) reclamantului nu îi este clar de ce autoritatea s-a exercitat dreptul discreţionar anume în felul de a suspenda licenţa de activitatea a companiei reclamante. O motivarea bazată pe probe şi pe raţionamente legale nu există în actul administrativ contestat.

Potrivit art. 137 alin. (1) din Codul Administrativ, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Susține că la caz, autoritatea publică a acţionat cu rea-credinţă, a urmărit un scop meschin la emiterea actului administrativ, fapt ce a dus la încălcarea drepturilor reclamantului. Or, această măsură s-a întreprins prin lezarea unor seturi de drepturi şi garanţii oferite de lege justiţiabilului, aici este vorba de dreptul la proprietate dreptul la informare, drepturi garantate la nivel de Constituţia Republicii Moldova şi Tratatele Internaţionale la care Republica Moldova este parte. Nu poate fi exercitat un drept prin încălcarea altui drept, or, potrivit art. 13 alin. (1) din Codul Civil, niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept). Astfel, cum poate fi o măsură întreprinsă de autorităţile statale „potrivită” şi „necesară” atâta timp cât se realizează prin încălcarea altor drepturi în mod nejustificat.

Menționează că retragerea/suspendarea/refuzul de a emite o licenţă, reprezintă o ingerinţă în dreptul Ia informare garantat de art. 10 din CEDO, Curtea a statuat, „în multe cauze, că neacordarea unei licenţe de radiodifuziune [a se vedea, printre altele, Informationsverein Lentia şi alţii împotriva Austriei, pct. 27; Radio ABC împotriva Austriei, pct. 27; United Christian Broadcasters Ltd împotriva Regatului Unit (dec.); Glas Nadejda EOOD şi Elenkov împotriva Bulgariei, pct. 42] sau neautorizarea emisiei prin televiziune [Leveque împotriva Franţei (dec.); Demuth împotriva Elveţiei, pct. 30] constituia o ingerinţă în exercitarea drepturilor garantate de art. 10 § 1 din Convenţie".

La fel retragerea/suspendarea/refuzul de a elibera licenţa constituie o violare a dreptului de proprietate or, CtEDO, a notat, „autorizaţia de a desfăşura o activitate comercială constituie un bun; revocarea sa constituie o ingerinţă în dreptul garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 [Megadat.com SRL împotriva Moldovei, pct. 62-63; Bimer S.A. împotriva Moldovei, pct. 49; Rosenzweig şi Bonded Warehouses Ltd. împotriva Poloniei, pct. 49; Capital Bank AD împotriva Bulgariei, pct. 130; Tre Traktörer Aktiebolag împotriva Suediei, pct. 53; Vekony împotriva Ungariei, pct. 29; Fredin împotriva Suediei (nr. 1), pct. 40; Malik împotriva Regatului Unit, pct. 90)".

Astfel declară că, nu poate fi privită ca fiind „necesară" şi „potrivită" această acţiune din partea autorităţii publice care în mod nejustificat şi contrar competenţei a privat justiţiabilul de o serie de drepturi fundamentale.

Cu referire la rezonabilitatea întreprinderii acestei măsuri, atragem atenţia că (acţiunea de suspendare a licenţei şi interzicerea difuzării emisiei) cu siguranţă nu poate fi considerată ca fiind rezonabilă. Anume principiul proporţionalităţii prin prisma rezonabilităţii vine să asigure echilibru dintre interesul public şi drepturile legitime ale justiţiabililor, or, un interes public nu poate fi realizat cu orice preţ. Principiul proporţionalităţii joacă un rol vital în cadrul controlului exercitat de instanţele de judecată faţă de deciziile administraţiei publice, având ca principal scop restrângerea puterii discreţionare a acestei administraţii, punând în balanţă interesele publice relevante şi protejarea drepturilor şi intereselor justiţiabililor.

Declară că reclamantului îi vine complicat să examineze acţiunile şi actele autorităţii publice prin prisma testului proporţionalităţii din cauza unei lipse de motivare a actului administrativ contestat, fapt ce contravine art. 31, 118 din Codul Administrativ, însă chiar şi din aspectele existente şi referitoare Ia acest act administrativ putem cu fermitate constat că măsura întreprinsă nu este una proporţională atâta timp cât a fost realizat prin încălcarea unor drepturi fundamentale ale justiţiabilului.

Prin urmare solicită SRL „General Media Group Corp" împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, anularea punctului nr. 1 subpunctele 9 şi 10 din Tabelul actului administrativ înserat în Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 91 din 30.10.2023 care se referă la SRL „General Media Group Corp", încasarea cheltuielilor de judecată.

Instanța de judecată a întreprins măsuri legale de citare a părților.

În ședința de judecată de dezbateri judiciare, nu s-a prezentat nici un participant fiind citați legal.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamanți în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceștia au respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, punctul nr. 1 subpunctele 9 şi 10 din Tabelul actului administrativ înserat în Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 91 din 30.10.2023 care se referă la SRL „General Media Group Corp", reprezintă un act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoanele împuternicite.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi *respinsă,* din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităţilor publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Prin urmare, instanța audiind explicațiile părților, analizînd materialele cauzei, reține că conform punctului 9 din dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale nr. 54 din 16.12.2022, prin derogare de la art. 84 alin. (10) din Codul Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova nr. 174/2018 şi Capitolul XXII^3 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, în scopul protejării spaţiului informaţional naţional şi prevenirii riscului de dezinformare prin răspândirea informaţiilor false sau a tentativelor de manipulare a opiniei

publice, având la bază lista persoanelor fizice şi juridice supuse sancţiunilor internaţionale, prevăzută în Anexa nr. 1 la Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale nr. 45/2022, şi informaţiile disponibile privind controlul exercitat de acestea asupra unor furnizori de servicii media, precum şi multiplele constatări din rapoartele de monitorizare ale Consiliului Audiovizualului privind încălcările Codului Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova, implicit aplicarea sancţiunilor pentru lipsa unei informării corecte în reflectarea evenimentelor naţionale, dar şi a războiului din Ucraina, pe perioada stării de urgenţă se suspendă licenţa de emisie pentru următoarele servicii media audiovizuale de televiziune: Primul în Moldova „TELES1STEM TV" ***** din SRL 23.12.2010 2. RTR Moldova „TVComunicaţii Grup" ***** din 21.06.2019 3. Accent TV „TELESISTEM TV" ***** din 15.11.2019 4. NTVMoldova PP „Exclusiv Media" SRL ***** din 08.12.2015 5. TV6 „MEDIA RESURSE" SRL ***** din 23.10.2020 6. Orhei TV „MEDIA RESURSE" SRL *****din 21.05.2010. ÎS „Radiocomunicaţii" şi distribuitorii de servicii media audiovizuale vor sista difuzarea şi, respectiv, distribuirea serviciilor media audiovizuale incluse în prezenta dispoziţie."

Ulterior la data de 30.10.2023 a fost emisă Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 91, prin care, conform punctului 1, s-a dispus completarea Tabelului din pct.9 al Dispoziţiei Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 54 din 16 decembrie 2022 cu:

- subpunct. 9 referitor la Prime TV, SRL „General Media Group Corp";
- subpunct. 10 referitor la Publika TV, SRL „General Media Group Corp".

În conformitate cu prevederile ***art. 22 al Legii privind regimul stării de urgenţă, de asediu şi de război nr. 212-XV din 24.06.2004***

Articolul 22. Atribuţiile Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova pe durata stării de urgenţă

(1) Pe durata stării de urgenţă, Comisia pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova are următoarele atribuţii::

a) emite dispoziţii privind aplicarea măsurilor de protecţie a populaţiei şi bunurilor, de localizare şi lichidare a consecinţelor situaţiilor excepţionale, de apărare a statului de drept şi de menţinere sau restabilire a stării de legalitate;

b) controlează activitatea comisiilor pentru situaţii excepţionale ale autorităţilor administraţiei publice locale şi analizează modul de desfăşurare a operaţiunilor de salvare şi de intervenţie, adoptă măsuri pentru asigurarea oportună a acestor comisii cu forţele şi mijloacele necesare;

c) exercită dreptul exclusiv de a interzice desfăşurarea adunărilor, manifestaţiilor publice şi a altor acţiuni de masă;

d) coordonează activitatea mijloacelor de informare în masă privind informarea populaţiei despre cauzele şi proporţiile situaţiei excepţionale, despre măsurile întreprinse de Guvern pentru prevenirea pericolului, lichidarea urmărilor acestei situaţii şi protecţia populaţiei, precum şi privind familiarizarea populaţiei cu regulile de comportare în timpul situaţiei excepţionale;

e) dispune, în caz de necesitate, sistarea temporară a livrării gazelor, energiei electrice şi apei potabile;

f) limitează sau interzice comercializarea băuturilor alcoolice;

g) stabileşte procedura de numire în funcţie şi de destituire a conducătorilor agenţilor economici şi ai instituţiilor publice, cazurile cînd este permisă demisia lucrătorilor;

h) stabileşte regimul special de folosire a spaţiului aerian;

i) exercită alte atribuţii necesare.

(2) Dispoziţiile Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova se publică pe pagina web oficială a Guvernului şi sînt executorii pentru conducătorii autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale, ai agenţilor economici, ai instituţiilor publice, precum şi pentru cetăţeni.

(3) Comisia pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova va asigura actualizarea şi evidenţa permanentă a dispoziţiilor emise.

Conform ***art. 2 din Hotărîrea Parlamentului Republicii Moldova privind declararea stării de urgenţă nr. 41 din 24.02.2022***

Art.2. – Pe perioada stării de urgenţă, Comisia pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova va emite dispoziţii în vederea punerii în executare a următoarelor măsuri:

1) instituirea unui regim special de intrare şi ieşire din ţară;

2) stabilirea regimului special de folosire a spaţiului aerian;

3) instituirea unui regim special de circulaţie pe teritoriul ţării, inclusiv în ceea ce priveşte circulaţia şi controlul mărfurilor;

4) expulzarea de pe teritoriul ţării a persoanelor a căror prezenţă poate afecta asigurarea ordinii publice şi a securităţii statului;

5) evacuarea provizorie a cetăţenilor din zonele ce prezintă pericol pentru viaţă şi asigurarea obligatorie a acestora cu locuri de cazare permanentă sau provizorie;

6) alocarea mijloacelor financiare pentru punerea în aplicare a dispoziţiilor Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova, în caz de necesitate;

7) stabilirea unui regim special de lucru pentru agenţi economici şi instituţii publice, soluţionarea altor chestiuni privind activitatea acestora, necesare desfăşurării lucrărilor de salvare-deblocare şi a altor lucrări de neamânat;

8) interzicerea desfăşurării adunărilor, manifestaţiilor publice şi a altor acţiuni de masă;

9) interzicerea creării şi activităţii formaţiunilor paramilitare ale persoanelor aflate pe teritoriul statului;

10) dispunerea, la necesitate, a raţionalizării consumului de alimente şi de alte produse de strictă necesitate;

11) dispunerea, în caz de necesitate, a sistării temporare a livrării gazelor, energiei electrice şi apei potabile;

12) adoptarea deciziilor necesare în scopul întreprinderii unor acţiuni rapide de asigurare cu gaze naturale, cu energie electrică şi cu alte surse energetice, inclusiv prin derogare de la prevederile normative;

13) coordonarea activităţii mijloacelor de informare în masă privind:

a) informarea populaţiei despre cauzele şi proporţiile situaţiei excepţionale, despre măsurile întreprinse pentru prevenirea pericolului, lichidarea urmărilor acestei situaţii şi protecţia populaţiei;

b) familiarizarea populaţiei cu regulile de comportare în timpul situaţiei excepţionale;

c) introducerea unor reguli speciale de utilizare a mijloacelor de telecomunicaţii, combaterea dezinformării, a ştirilor false şi a discursului de ură;

14) interzicerea demisiei lucrătorilor, cu excepţia cazurilor prevăzute de actele normative, pentru această perioadă;

15) modificarea procedurii de numire în funcţie şi de destituire a conducătorilor agenţilor economici şi ai instituţiilor publice;

16) implicarea cetăţenilor pentru prestări de servicii în interes public în condiţiile legii;

17) efectuarea, în modul stabilit de lege, a rechiziţiilor de bunuri în scopul prevenirii şi lichidării consecinţelor situaţiilor care au impus declararea stării de urgenţă;

18) efectuarea acţiunilor necesare pentru protecţia infrastructurii critice, precum şi pentru asigurarea securităţii cibernetice;

19) efectuarea altor acţiuni necesare în vederea prevenirii, diminuării şi lichidării consecinţelor situaţiilor care au impus declararea stării de urgenţă;

20) întreprinderea măsurilor necesare pentru gestionarea fluxurilor migraţionale;

21) accesarea şi gestionarea asistenţei internaţionale pentru durata stării de urgenţă.

Conform ***pct. 6-10 din Regulamentul Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova cu privire la Comisia pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 1340 din 04.12.2001,***

6. Comisia exercită conducerea generală a activităţii de prevenire şi reacţionare în situaţii excepţionale în scopul evitării sau reducerii pericolului declanşării acestora.

Atribuţiile Comisiei sînt:

realizarea programelor de lungă durată şi a măsurilor de prevenire a situaţiilor excepţionale şi lichidarea consecinţelor acestora, sporirea gradului de protecţie a populaţiei şi teritoriului, siguranţei funcţionării stabile a economiei şi obiectelor potenţial periculoase;

crearea sistemului de stat de prevenire şi lichidare a consecinţelor situaţiilor excepţionale, menţinerea în stare de pregătire a forţelor şi mijloacelor acestuia;

analiza cauzelor şi consecinţelor situaţiilor excepţionale, a eficacităţii măsurilor de protecţie aplicate, generalizarea şi popularizarea experienţei de lichidare a consecinţelor;

exercitarea funcţiilor Comisiei de supraveghere a situaţiilor excepţionale pe piaţa energiei electrice şi a gazelor naturale, stabilite în conformitate cu Legea nr.107/2016 cu privire la energia electrică şi în Legea nr.108/2016 cu privire la gazele naturale.

7. În caz de pericol şi declanşare a situaţiilor excepţionale, Comisia:

coordonează activitatea sistemului de stat de prevenire sau lichidare a situaţiilor excepţionale;

analizează datele recepţionate privind situaţia creată, studiază caracterul, cauzele declanşării şi proporţiile situaţiei excepţionale, adoptă decizii cu privire la aplicarea unor măsuri urgente, precum şi unor măsuri ulterioare de protecţie a populaţiei, teritoriului şi patrimoniului, localizarea şi lichidarea consecinţelor situaţiilor excepţionale. Organele administraţiei publice centrale şi locale informează Comisia despre situaţia creată prin intermediul Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă al Ministerului Afacerilor Interne;

controlează şi analizează modul de desfăşurare a lucrărilor de salvare şi de intervenţie urgentă, adoptă măsuri pentru asigurarea lor oportună cu forţele şi mijloacele necesare;

în caz de necesitate, decide evacuarea populaţiei din zonele afectate;

audiază rapoartele factorilor de decizie privind desfăşurarea lucrărilor de salvare-deblocare şi acordare a ajutorului necesar sinistraţilor;

asigură informarea populaţiei, prin intermediul mass-media, despre cauzele şi proporţiile situaţiilor excepţionale, măsurile întreprinse de Guvern pentru prevenirea şi lichidarea consecinţelor acestora, protecţia populaţiei şi teritoriului, familiarizarea populaţiei cu regulile de comportament în situaţii excepţionale;

aduce la cunoştinţa conducătorilor ţărilor limitrofe despre declanşarea situaţiei excepţionale de categoria transfrontalieră pe teritoriul Republicii Moldova, caracterul pericolului existent pentru mediul ambiant şi populaţia acestor ţări şi măsurile întreprinse de către Guvernul Republicii Moldova pentru lichidarea acestuia, iar în cazul declanşării situaţiei excepţionale de categoria transfrontalieră de mari proporţii lansează apelul internaţional de acordare a ajutorului cu forţe de salvare, resurse materiale şi financiare, în caz de necesitate coordonează cu ţările menţionate acţiunile de lichidare a consecinţelor situaţiei excepţionale create.

8. În baza decretului Preşedintelui Republicii Moldova sau Hotărîrii Parlamentului Republicii Moldova cu privire la instituirea stării de urgenţă pe teritoriul republicii Comisia aduce în stare de alertă sistemul de stat de prevenire şi lichidare a situaţiilor excepţionale sau unele verigi concrete ale acestui sistem conform necesităţilor.

Pe durata stării de urgenţă, Comisia, suplimentar la atribuţiile prevăzute în prezentul Regulament, are următoarele obligaţii:

a) emite dispoziţii privind aplicarea măsurilor de protecţie a populaţiei şi bunurilor, de localizare şi lichidare a consecinţelor situaţiilor excepţionale, de apărare a statului de drept şi de menţinere sau restabilire a stării de legalitate;

b) controlează activitatea comisiilor pentru situaţii excepţionale ale autorităţilor administraţiei publice locale şi analizează modul de desfăşurare a operaţiunilor de salvare şi de intervenţie, adoptă măsuri pentru asigurarea oportună a acestor comisii cu forţele şi mijloacele necesare;

c) exercită dreptul exclusiv de a interzice desfăşurarea adunărilor, manifestaţiilor publice şi a altor acţiuni de masă;

d) coordonează activitatea mijloacelor de informare în masă privind informarea populaţiei despre cauzele şi proporţiile situaţiei excepţionale, despre măsurile întreprinse de Guvern pentru prevenirea pericolului, lichidarea urmărilor acestei situaţii şi protecţia populaţiei, precum şi privind familiarizarea populaţiei cu regulile de comportament în timpul situaţiei excepţionale;

e) dispune, în caz de necesitate, sistarea temporară a livrării gazelor, energiei electrice şi a apei potabile;

f) limitează sau interzice comercializarea băuturilor alcoolice;

g) stabileşte procedura de numire în funcţie şi de destituire a conducătorilor agenţilor economici şi ai instituţiilor publice, în cazurile cînd este permisă demisia lucrătorilor;

h) stabileşte regimul special de folosire a spaţiului aerian;

i) exercită alte obligaţii stabilite de lege.

Dispoziţiile Comisiei adoptate în perioada stării de urgenţă se publică pe pagina web oficială a Guvernului.

Comisia asigură actualizarea şi evidenţa permanentă a dispoziţiilor emise.

9. Comisia pentru Situaţii Excepţionale are dreptul:

să adopte, în limitele competenţei sale, decizii şi să le emită sub formă de dispoziţii. Dispoziţiile Comisiei sunt executorii pentru conducătorii autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale, ai agenţilor economici, ai instituţiilor publice, precum şi pentru cetăţeni;

să adopte decizii privind utilizarea mijloacelor financiare şi materiale pentru lichidarea consecinţelor situaţiilor excepţionale şi acordarea ajutorului sinistraţilor;

să controleze lucrul comisiilor pentru situaţii excepţionale ale organelor administraţiei publice centrale şi locale şi să examineze în şedinţele sale rapoartele conducătorilor acestor comisii;

să efectueze controale şi expertize, cu antrenarea instituţiilor şi specialiştilor în materie, în vederea prevenirii situaţiilor excepţionale, depistării cauzelor şi consecinţelor acestora, sporirii siguranţei protecţiei populaţiei, mediului ambiant şi stabilităţii funcţionării economiei naţionale;

în situaţii excepţionale să antreneze forţele şi mijloacele necesare, indiferent de apartenenţa lor, precum şi populaţia republicii aptă pentru muncă la desfăşurarea lucrărilor de salvare, deblocare şi altor lucrări de urgenţă;

să prezinte Guvernului propuneri cu privire la perfecţionarea forţelor şi modernizarea mijloacelor protecţiei civile a Republicii Moldova.

10. Comisia activează în baza planului anual. Şedinţele de lucru ale Comisiei se convoacă ori de cîte ori este necesar, dar cel puţin o dată în semestru. Şedinţele Comisiei sunt deliberative dacă la ele participă majoritatea membrilor săi.

Deciziile Comisiei se adoptă cu votul majorităţii membrilor săi. Chestiunile examinate la şedinţele Comisiei şi deciziile adoptate, altele decât cele menţionate la pct.8, se consemnează în procese-verbale, semnate de preşedintele Comisiei.

La şedinţele Comisiei, pe lângă membrii Comisiei, la decizia preşedintelui acesteia, pot fi invitaţi, de asemenea, reprezentanţi ai altor autorităţi publice/instituţii/întreprinderi, precum şi experţi, specialişti în diferite domenii, reieşind din specificul situaţiei create sau problemelor abordate.

Membrii Comisiei prezintă Inspectoratului General pentru Situaţii de Urgenţă al Ministerului Afacerilor Interne, trimestrial şi la numirea în funcţie a persoanelor noi, informaţii actualizate privind datele de contact (telefoane de serviciu, de la domiciliu, mobile, fax, adrese electronice etc.), precum şi informaţiile de contact ale persoanelor care pot participa la şedinţele Comisiei, în caz de absenţă a membrilor titulari.

În conformitate cu prevederile ***art. 84 din Codului Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova***,

Articolul 84. Sancţiuni

(1) Furnizorii de servicii media, furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video şi distribuitorii de servicii media poartă răspundere pentru încălcarea legislaţiei în domeniul audiovizualului în conformitate cu prezentul articol şi cu legislaţia în vigoare.

(2) Pentru încălcarea prevederilor prezentului cod, Consiliul Audiovizualului aplică sancţiuni stabilite individual, în funcţie de gravitatea încălcării, de efectele acesteia, precum şi de frecvenţa încălcărilor comise în ultimele 12 luni.

(3) Se sancţionează cu avertizare publică furnizorii de servicii media care au comis prima încălcare a prevederilor stipulate la:

a) art.5 alin.(2), art.6 alin.(4)–(6), art.13–15, art.16 alin.(3), art.19 alin.(2)–(6), art.20 alin.(5), (10) şi (11) şi art.22 din prezentul cod;

b) art.90 alin.(5) şi (14) din Codul electoral.

(4) Se sancţionează cu avertizare publică distribuitorii de servicii media care au comis prima încălcare a prevederilor art.55 alin.(2)–(10), cu excepţia art.55 alin.(3) lit.c).

(5) Se sancţionează cu amendă de la 5000 de lei la 10000 de lei furnizorii de servicii media şi distribuitorii de servicii media care au comis următoarele încălcări:

a) refuzul de a se supune controlului în conformitate cu prevederile art.75 alin.(4) lit.a), refuzul de a permite accesul în spaţiile în care aceştia îşi desfăşoară activitatea, refuzul de a crea condiţii de vizionare a ofertei de servicii media audiovizuale retransmise sau de a pune la dispoziţia reprezentanţilor împuterniciţi documentele solicitate şi înregistrările programelor audiovizuale difuzate;

b) nerespectarea ofertei de servicii media audiovizuale retransmise de către distribuitorul de servicii media;

c) omiterea prezentării, până la data de 31 martie a anului următor celui de gestiune, a rapoartelor de activitate anuale sau respingerea acestora de către Consiliul Audiovizualului, precum şi omiterea prezentării contractelor de retransmisiune a serviciilor media audiovizuale;

d) utilizarea ilegală a semnalelor şi/sau a siglei unui alt furnizor de servicii media;

e) nerespectarea prevederilor privind comunicarea motivelor şi a obiectului sancţiunii, prevăzute la alin.(11)–(13) ale prezentului articol;

f) transmisiunea/retransmisiunea serviciilor media audiovizuale cu încălcarea prevederilor licenţei de emisie sau ale autorizaţiei de retransmisiune;

g) nerespectarea concepţiei generale a serviciului media audiovizual, aprobată de către Consiliul Audiovizualului;

h) nerespectarea prevederilor art.23 şi omiterea prezentării, la solicitarea Consiliului Audiovizualului, a contractelor încheiate cu deţinătorii dreptului de autor şi a drepturilor conexe;

i) nerespectarea prevederilor art.24 alin.(2) şi (3) şi refuzul de a pune la dispoziţia Consiliului Audiovizualului înregistrările serviciului media audiovizual;

j) nerespectarea prevederilor privind condiţiile de furnizare a comunicărilor comerciale audiovizuale prevăzute la art.63 alin.(2)–(4), art.64, 65, art.66 alin.(1)–(5), art.67 alin.(1), (3)

şi (4), art.68 alin.(1)–(3), art.69, art.70 şi 71, amenda fiind aplicată pentru fiecare caz de încălcare constatat;

k) comiterea repetată a încălcărilor prevăzute la alin.(3) şi (4) din prezentul articol;

l) nerespectarea prevederilor art.63 alin.(6);

m) omiterea publicării pe propriile pagini web a rapoartelor de activitate pentru anul precedent în decurs de 30 de zile din momentul aprobării acestor rapoarte de Consiliul Audiovizualului;

n) nerespectarea prevederilor art.89 alin.(2) şi (3) şi ale art.90 alin.(1) şi (4) din Codul electoral.

(6) Se sancţionează cu amendă de la 10000 de lei la 15000 de lei furnizorii de servicii media şi distribuitorii de servicii media care au comis următoarele încălcări:

a) nerespectarea deciziilor Consiliului Audiovizualului privind protecţia minorilor;

b) utilizarea tehnicii mesajelor subliminale în cadrul spoturilor de publicitate sau de teleshopping;

c) nerespectarea obligaţiei de a asigura transparenţa politicii editoriale şi a proprietăţii furnizorilor de servicii media, prevăzută la art.21, precum şi a regimului juridic al proprietăţii, prevăzut la art.28 alin.(2)–(13) şi art.29 alin.(7);

d) comiterea repetată a încălcărilor prevăzute la alin.(5) din prezentul articol, cu excepţia art.19 alin.(2);

e) nerespectarea prevederilor art.89 alin.(4) şi (5) şi ale art.90 alin.(2), (6)–(9) şi (12) din Codul electoral;

f) nerespectarea prevederilor art.4 alin.(3), (4) şi (6)–(9).

(7) Se sancţionează cu amendă de la 15000 de lei la 20000 de lei furnizorii de servicii media şi distribuitorii de servicii media care au comis următoarele încălcări:

a) transmisiunea/retransmisiunea serviciilor media audiovizuale fără licenţă de emisie sau autorizaţie de retransmisiune;

b) transmisiunea/retransmisiunea serviciilor media audiovizuale în afara zonei de acoperire specificate în licenţa de emisie sau în autorizaţia de retransmisiune;

c) retransmisiunea serviciilor media audiovizuale cu încălcarea prevederilor art.53–55;

d) difuzarea unor opere cinematografice în afara perioadelor prevăzute în contractele încheiate cu deţinătorii dreptului de autor şi ai drepturilor conexe sau fără a obţine o licenţă valabilă prin care se acordă dreptul de a le difuza;

e) întreruperea nemotivată a activităţii furnizorului de servicii media sau a distribuitorului de servicii media pentru o perioadă mai mare de 10 zile ori pentru mai mult de 30 de zile intermitente pe parcursul unui an calendaristic;

f) comiterea repetată a încălcărilor prevăzute la alin.(6) din prezentul articol;

g) nerespectarea prevederilor art.90 alin.(3) şi (13) din Codul electoral.

(8) Se sancţionează cu amendă de la 25000 de lei la 30000 de lei furnizorii de servicii media şi distribuitorii de servicii media care au comis în mod repetat, în decurs de 12 luni, încălcările prevăzute la alin.(7).

(8[1]) Se sancţionează cu suspendarea dreptului de a difuza comunicări comerciale audiovizuale, pe o perioadă de până la 3 luni, furnizorii de servicii media care au încălcat în mod repetat, în decurs de 12 luni, prevederile art.4 alin.(3), (4) şi (6)–(9). Suspendarea dreptului de a difuza comunicări comerciale audiovizuale se aplică după ce au fost aplicate gradual sancţiunile prevăzute la alin.(6)–(8) din prezentul articol.

(9) Se sancţionează cu amendă de la 40000 de lei la 70000 de lei furnizorii de servicii media şi distribuitorii de servicii media care au încălcat prevederile art.11 alin.(2) şi ale art.17. Pentru încălcarea repetată a prevederilor respective, amenda constituie de la 70000 de lei la 100000 de lei. Retragerea licenţei de emisie pentru încălcarea prevederilor art.11 alin.(2) şi ale art.17 se aplică după ce au fost aplicate gradual sancţiunile prevăzute de prezentul alineat.

(9[1]) Se sancţionează cu suspendarea licenţei de emisie, pe o perioadă de până la 60 de zile, furnizorul de servicii media care a încălcat decizia Consiliului Audiovizualului privind suspendarea dreptului de a difuza comunicări comerciale audiovizuale prevăzută la alin.(8[1]).

(9[2]) Se sancţionează cu amendă de la 25000 de lei la 30000 de lei distribuitorii de servicii media care au încălcat prevederile art.55, alin.(3) lit.c), art.63 alin.(7) şi ale art.66 alin.(7).

(9[3]) Se sancţionează cu amendă de la 40000 de lei la 70000 de lei distribuitorii de servicii media care au încălcat în mod repetat prevederile art.55 alin.(3) lit.c), art.63 alin.(7) şi ale art.66 alin.(7).

(10) Se sancţionează cu suspendarea licenţei de emisie sau a autorizaţiei de retransmisiune furnizorul de servicii media sau, respectiv, distribuitorul de servicii media care a comis în mod repetat, în decurs de 12 luni, încălcările prevăzute la alin.(8). Suspendarea licenţei de emisie sau a autorizaţiei de retransmisiune se aplică după ce au fost aplicate gradual sancţiunile prevăzute la alin.(4)–(8[1]).

(10[1]) Se sancţionează cu amendă de la 40000 de lei la 70000 de lei furnizorii de servicii media care au difuzat conţinuturi calificate drept dezinformare.

(10[2]) Se sancţionează cu amendă de la 70000 de lei la 100000 de lei furnizorii de servicii media care, după ce au fost sancţionaţi conform alin.(10[1]) din prezentul articol, au difuzat în mod repetat conţinuturi calificate drept dezinformare.

(10[3]) Se sancţionează cu suspendarea licenţei de emisie, pe o perioadă de cel mult 7 zile, sau, după caz, cu privarea dreptului de a utiliza multiplexul cu acoperire naţională cu acces necondiţionat furnizorii de servicii media care, după ce au fost sancţionaţi conform alin.(10[2]), au difuzat în mod repetat conţinuturi calificate drept dezinformare.

(10[4]) Suspendarea dreptului de a difuza comunicări comerciale audiovizuale pe o perioadă de cel mult 7 zile poate fi aplicată ca sancţiune complementară pentru încălcarea prevederilor art.4 alin.(3)–(9) şi ale art.13 alin.(1) lit.b) şi alin.(4) şi (6).

(11) Furnizorul de servicii media sau distribuitorul de servicii media căruia i s-a aplicat una dintre sancţiunile prevăzute de prezentul articol are obligaţia de a comunica publicului motivele şi obiectul sancţiunii în modul indicat de Consiliul Audiovizualului în decizia privind aplicarea sancţiunii.

(12) Textul sancţiunii se difuzează în următoarele 48 de ore de la data adoptării deciziei privind aplicarea sancţiunii, sonor şi/sau vizual, de cel puţin 3 ori, în orele de maximă audienţă, din care o dată în principalul program audiovizual de ştiri, în cazul serviciilor media audiovizuale generaliste şi/sau de ştiri, în conformitate cu decizia respectivă a Consiliului Audiovizualului.

(13) Distribuitorul de servicii media sancţionat se obligă să difuzeze textul sancţiunii periodic timp de 24 de ore, în conformitate cu decizia Consiliului Audiovizualului cu privire la aplicarea sancţiunii.

(14) Licenţa de emisie este retrasă în condiţiile art.27, iar autorizaţia de retransmisiune – în condiţiile art.54 alin.(7).

(15) Deciziile Consiliului Audiovizualului pot fi contestate în instanţa de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

(16) În vederea protejării spaţiului audiovizual naţional, instanţa de judecată va examina litigiile care reies din încălcarea prevederilor art.4, art.11 alin.(2) şi ale art.17 în termen de 30 de zile. Apelul sau recursul este depus în termen de 3 zile de la data pronunţării hotărîrii şi se examinează în termen de 10 zile.

(17) În cazul în care în decurs de 12 luni de la data ultimei sancţionări furnizorul de servicii media sau distribuitorul de servicii media nu comite alte încălcări ale prevederilor prezentului cod, sancţiunile anterioare sînt considerate nule.

(18) Serviciile media audiovizuale retransmise de către distribuitorii de servicii media pentru care aceştia au fost sancţionaţi conform alin.(9^2) şi (9^3) sunt interzise spre retransmisie pe teritoriul Republicii Moldova pe un termen de cel puţin 1 an.

Instanța reține că raționamentul adoptării punctului nr. 1 subpunctele 9 şi 10 din Tabelul actului administrativ înserat în Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 91 din 30.10.2023 care se referă la SRL „General Media Group Corp”, a costituit în primul rînd protejarea spaţiului informaţional naţional şi prevenirii riscului de dezinformare prin răspândirea informaţiilor false sau a tentativelor de manipulare a opiniei publice, având la bază lista persoanelor fizice și juridice supuse sancţiunilor internaţionale, prevăzută în Anexa nr. 1 la Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale nr. 45/2022, şi informaţiile disponibile privind controlul exercitat de acestea asupra unor furnizori de servicii media, precum şi multiplele constatări din rapoartele de monitorizare ale Consiliului Audiovizualului privind încălcările Codului Serviciilor Media Audiovizuale al Republicii Moldova, implicit aplicarea sancţiunilor pentru lipsa unei informării corecte în reflectarea evenimentelor naţionale, dar şi a războiului din Ucraina.

Totodată instanța atestă în circumstanțele speței, asupra imperativului exercitării cu buna-credință a de către servicii media audiovizuale de televiziune: (Prime TV, Publika TV, SRL „General Media Group Corp”), a drepturilor și obligațiunilor prevăzute de art. 84 alin. (10) din Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova.

Astfel, prezența sau absența bunei-credințe se poate stabili în funcție de faptele și circumstanțele cauzei și/sau de codurile deontologice. În cazul jurnaliștilor, Curtea (CEDO) a pus accentul pe verificarea respectării deontologiei jurnalistice, în special având în vedere puterea exercitată de mass-media în societatea modernă și în contextul fluxului imens de informații cu care se confruntă individul [Stoll împotriva Elveției (MC), pct. 104].

Potrivit Curții (CEDO), în situațiile în care autoritățile exercită atribuții de apărare a ordinii publice, *mass-media joacă un rol esențial în informarea publicului* cu privire la modul în care autoritățile gestionează, de exemplu, demonstrațiile publice și mențin ordinea. În astfel de circumstanțe, rolul de pază asumat de mass-media este deosebit de important în sensul că prezența lor garantează că autoritățile vor putea fi trase la răspundere pentru comportamentul lor față de demonstranți și față de public în general atunci când asigură menținerea ordinii în cadrul unor adunări de mari dimensiuni, în special în ceea ce privește metodele folosite pentru controlarea sau dispersarea demonstranților ori pentru menținerea ordinii publice [Pentikäinen împotriva Finlandei (MC), pct. 89].

Aceste considerații joacă un rol deosebit de important în prezent, având în vedere puterea mass-mediei în societatea modernă, deoarece acestea nu numai că informează, dar pot, în același timp, să sugereze, prin prezentarea informațiilor, modul în care destinatarii ar trebui să le evalueze. Într-o lume în care individul se confruntă cu un flux imens de informații, care circulă în mass-media tradițională sau electronică și care implică un număr tot mai mare de autori, supravegherea respectării deontologiei jurnalistice are o importanță sporită [Stoll împotriva Elveției (MC), pct. 104].

Prin urmare, atunci când o organizație neguvernamentală este responsabilă de semnalarea neregulilor, ar trebui să se țină seama și de criteriile care se aplică în general difuzării unor declarații calomniatoare de către mass-media în exercitarea atribuției lor de gardian public, și anume gradul de notorietate a persoanei în cauză, scopul reportajului, conținutul, forma și repercusiunile publicării, precum și modul de obținere a informațiilor, veridicitatea informațiilor și gravitatea sancțiunii aplicate [ibid., pct. 88; Von Hannover împotriva Germaniei (nr. 2) (MC), pct. 108-113; Axel Springer AG împotriva Germaniei (MC), pct. 83].

Totodată cu referire la argumentul reclamanților precum că în rezultatul emiterii dispoziției contestate, posturile TV au fost impuse să concedieze personalul tehnic, instanța reține că Curtea (CEDO) a considerat că, pentru a se prevala de calitatea de victimă, trebuie să existe o legătură suficient de directă între reclamant și prejudiciul pe care acesta consideră că l-a suferit ca urmare a pretinsei încălcări. Într-o cauză având ca obiect închiderea serviciului public elen de radiodifuziune, Curtea a examinat în mod concret activitățile unui fost angajat care se considera victima unei încălcări a dreptului său de a comunica informații ca urmare a închiderii serviciului respectiv. Curtea a considerat că acesta, în calitate de administrator financiar, nu era implicat direct în pregătirea programelor și, prin urmare, nu putea să pretindă calitatea de victimă a unei încălcări a art. 10 în acest context [Kalfagiannis și Prospert împotriva Greciei (dec.), pct. 45]. Se ajunge la o astfel de concluzie în ceea ce privește calitatea sa de cetățean elen, pe care același reclamant a invocat-o considerându-se victima unei încălcări a dreptului de a primi informații (pct. 46-48). De asemenea, nici o federație de sindicate reprezentând angajați din sectorul mass-media public și din cel privat nu poate să pretindă că este victimă, închiderea acestui serviciu de radiodifuziune neafectând în mod direct drepturile acestei federații garantate de art. 10 (pct. 50).

Potrivit ***art. 224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ***, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Totodată, instanța judecătorească a stabilit respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a prevederilor legale sub aspectul inițierii procedurii administrative, motivării actului administrativ contestat, prin prisma prevederilor art. 118 din Codul administrativ, precum și a dreptului discreționar consfințit în art. 225 alin. (2) Cod Administrativ.

În lumina celor menționate, instanța consideră că dezideratele reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea punctului nr. 1 subpunctele 9 şi 10 din Tabelul actului administrativ înserat în Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 91 din 30.10.2023 care se referă la SRL „General Media Group Corp".

Prin urmare instanța reține că autoritatea publică pîrîtă și-a exercitat *dreptul discreţionar* conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod Administrativ, art.22 din Legea nr.212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război art. 2 din Hotărîrea Parlamentului nr. 41/2022 privind declararea stării de urgență, Hotărîrea Parlamentului nr. 105/2022 privind prelungirea stării de urgență, Hotărîrea Parlamentului nr. 163/2022 privind prelungirea stării de urgență, Hotărîrea Parlamentului nr. 245/2022 privind prelungirea stării de urgență, Hotărîrea Parlamentului nr. 278/2022 privind prelungirea stării de urgență, Hotărîrea Parlamentului nr. 330/2022 privind prelungirea stării de urgență, pct. 6-10 din Regulamentul Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova, aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova cu privire la Comisia pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 1340 din 04.12.2001, în limitele legale prevăzute și conform scopului acordat prin lege, astfel instanța va dispune a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „General Media Group Corp" împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 1 subpunctele 9 şi 10 din Tabelul actului administrativ înserat în Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 91 din 30.10.2023 care se referă la SRL „General Media Group Corp".

Totodată avînd în vedere netemeinicia acțiunii, instanța avînd la bază prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă va respinge și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „General Media Group Corp" împotriva Comisiei pentru Situații Excepționale, privind anularea punctului nr. 1 subpunctele 9 şi 10 din Tabelul actului administrativ înserat în Dispoziţia Comisiei pentru Situaţii Excepţionale a Republicii Moldova nr. 91 din 30.10.2023 care se referă la SRL „General Media Group Corp", încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii